

Hodocasce u Mariju Ciklovu

marti, 24 august 2010

{xtypo_quote}Svake godine 1. i 2. srpnja, vjernici naših sela hodoaste u svete Majke Božje iklovske. Sveti Marije iklovske je uz svete Marije Radne, i sada Sveti Lurdske Gospe u Karaevu, mjesto u koje Karaevci hodoaste od davnine.{/xtypo_quote}

Vjernici, ponajviše mladi i oni koji su u snazi, kreću rano ujutro u šest sati, nakon mise i blagoslova u svojim mjesnim župama. Put traje oko dvanaest sati, ali uz molitvu i marjanske pjesme svi sretno stignu u svete Majke Božjoj mogli prikazati takvu žrtvu. Program ovogodine hodoas a je bio kao i prijašnjih godina. Nakon dolaska križeva i blagoslova, vjernici su se mogli ispovijedati, a nakon toga je bila sve anost Križnoga puta. Sveta misa je bila u osam sati navečer, na platou dolje ispred crkve. Sutradan mise su bile veod šest ujutro, a oko devet sati su križevi i oni koju su željeli krenuli pjeći natrag.

Unatrag desetak godina, broj onih koji su išli pjeći u ciklovu kretao se oko 100 osoba, a čak i više, iz župa Karaevo i Lupak. Sada jedva da se radi o tridesetak osoba. Smanjio se i broj onih koji dolaze autima. To je zbog toga jer je već ina radno aktivnog stanovništva na radu u inozemstvu. Unatoč svemu, naš Karaevci uvaju ovu lijepu tradiciju hodoaćenja. Osim ovog glavnog hodoaćenja, u Mariju ciklovu se išlo i na blagdan Blagovijesti. Zadnjih godina, nažalost, broj onih koji dolaze na Blagovijest drastično se smanjio.

Podsjetimo se malo o udotvornoj slici koja se nalazi na glavnom oltaru crkve u ciklovi. Sliku Gospe s djetetom Isusom donijeli su franjevci iz Bosne oko 1700. godine, a od 1725. počinju hodoaćenja. Znači, skoro tristo godina Majka Božja iklovska eka svoje hodoasnice i otvorena srca, poput majke, sluća molitve onih koji joj se utjeću.

Vjerujemo da će Karaevci hodoastiti u ciklovu uvijek, dok bude svijeta i vijeka i od srca pjevati, kako su to radili naši stari: Majko Božja iklovska, moli za nas! Maria Lacchici